č. j. 7 A 3/2002 - 46

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Václava Novotného v právní věci **žalobce T. P.**, proti **žalovanému Českému statistickému úřadu,** se sídlem Sokolovská 142, 186 04 Praha 8, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2001, č. j. 1878/2001 - 1000,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. 1878/2001 - 1000 ze dne 27. 12. 2001 **se zrušuje** a věc **se** mu **vrací** k dalšímu projednání a rozhodnutí.

II. Žalovaný **je** žalobci **povinen** zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 3000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce svým podáním ze dne 30. 11. 2001 požádal žalovaného o zaslání textu správní žaloby, jíž se Český statistický úřad domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů při sčítání lidu, domů a bytů.

Žalovaný mu na základě jeho žádosti dne 4. 12. 2001, pod č. j. IP 3210/9 - 106/2001, zaslal kopii příslušné žaloby s tím, že z textu byl vyňat článek VII, který obsahuje námitku podjatosti s osobními údaji osoby, které se námitka podjatosti týká. Neposkytnutí těchto údajů je odůvodněno odkazem na § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

Proti tomuto rozhodnutí v rozsahu, ve kterém nebylo jeho původní žádosti vyhověno, podal žalobce rozklad podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb.

O rozkladu rozhodla předsedkyně Českého statistického úřadu dne 27. 12. 2001, pod č. j. 1878/2001 - 1000, tak, že rozklad zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila s odůvodněním, že obsah článku VII žalobního návrhu Českého statistického úřadu proti Úřadu na ochranu osobních údajů není informací podle zákona č. 106/1999 Sb., ale jedná se o stanovisko, resp. právní názor Českého statistického úřadu. Celý článek VII pak dle tvrzení žalovaného obsahuje jak konkrétní údaje, tak další údaje identifikující určitou osobu.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas žalobu, ve které namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v důsledku neuvedení konkrétního zákonného ustanovení, na jehož základě bylo rozhodnuto. Žalobce dále namítá nezákonnost rozhodnutí spočívající v tom, že odstranění celého článku VII správní žaloby v rozsahu cca jedné strany stejnopisu z důvodu ochrany osobních údajů je nepřiměřené.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 8. 4. 2002 uvádí, že odstranění článku VII správní žaloby se stalo v souladu s § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. a dále, že článek VII správní žaloby obsahuje pouze právní názor Českého statistického úřadu a že neobsahuje žádnou informaci vztahující se k působnosti Českého statistického úřadu. Žalovaný dále odkazuje na instrukci Ministerstva spravedlnosti č. M - 1827/99 ze dne 21. 12. 1999, která vylučuje poskytování právních stanovisek podle zákona č. 106/1999 Sb.

Vzhledem k tomu, že věc nebyla projednána a rozhodnuta do 31. 12. 2002, s účinností od 1. 1. 2003 se stal k jejímu projednání a rozhodnutí podle § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), věcně příslušný Nejvyšší správní soud, přičemž řízení bude dokončeno podle ustanovení o řízení o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů v souladu s § 130 odst. 1 s. ř. s.

Žalobce jedná v řízení nezastoupen, když svému zástupci podáním, došlým Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 3. 2003, odvolal plnou moc.

Po zjištění, že jsou splněny podmínky řízení, přikročil Nejvyšší správní soud k věcnému přezkoumání žaloby.

Pokud jde o první námitku žalobce, tzn. nepřezkoumatelnost napadeného správního rozhodnutí v důsledku nedostatečného uvedení ustanovení právního předpisu, na jehož základě bylo rozhodnuto, shledal Nejvyšší správní soud tuto námitku důvodnou a na jejím základě napadené rozhodnutí zrušil z následujících důvodů:

I na rozhodování o odepření (částečném odepření) poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. se vztahuje zákona č. 71/1967 Sb., správní řád. Ustanovení § 47 stanoví náležitosti správního rozhodnutí. Z jeho odstavce 2 vyplývá pro správní orgán zejména povinnost ve výroku uvést ustanovení právního předpisu, podle něhož bylo rozhodnuto. V napadeném správním rozhodnutí však není uvedeno žádné ustanovení právního předpisu ani ve výroku, ani v odůvodnění rozhodnutí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí dále nevyplývá, jaké skutkové a právní důvody přiměly správní orgán rozhodnout tak, jak rozhodl. Jeho rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76

odst. 1 písm. a) s. ř. s. a Nejvyšší správní soud je proto zrušil bez jednání, jak jej k tomu opravňuje § 76 odst. 1 s. ř. s.

Pro další řízení Nejvyšší správní soud považuje za nezbytné podotknout, že interní instrukce Ministerstva spravedlnosti č. M - 1827/99 ze dne 21. 12. 1999, na kterou žalovaný odkazuje, se vztahuje pouze na působnost jeho resortu, do kterého Český statistický úřad nespadá, jednak že za „právní názor“ ve smyslu § 1 odst. 2 citované směrnice nelze považovat již existující oficiální výstup povinného subjektu (např. v podobě návrhu nebo rozhodnutí) a dále, že omezení, které se poskytování právních názorů týče, se vztahuje pouze na žádosti o jeho vypracování (což je zvláště praktické v případě resortu Ministerstva spravedlnosti).

Pokud jde o rozsah, v jakém lze odmítnout poskytnutí osobních údajů, Nejvyšší správní soud má za to, že osobním údajům je poskytnuta dostatečná ochrana již jejich znečitelněním v autentickém textu a proto nelze odmítnout poskytnout celou ucelenou část textu tyto údaje obsahující.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce měl ve věci plný úspěch. Nejvyšší správní soud žalobci přiznal 1000 Kč za zaplacený soudní poplatek a na nákladech právního zastoupení (které vznikly do odvolání plné moci jeho zástupce) 2000 Kč podle § 9 odst. 3, § 7 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996, o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy 2 úkony po 1000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2004

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu